

" خدا گر پرده بردارد ز روی کار آدم ها "

در خبر ها آمده بود: "... نیروهای خارجی در یک منزل از مربوطات ولایت پروان، یک دیپوی مهمات متعلق به جان احمد یکتن از قوماندانان سابق حزب جمعیت اسلامی را منهدم نمودند." و این عمل باعث خشم داکتر عبدالله رئیس اجرائیه حکومت وحشت ملی گردیده و در زمینه عکس العمل نشان داد.

گزارشی را در مورد از نظر میگذرانیم و آنچه گفتنی است و عقل قاصر قد میدهد با هموطنان در میان میگذاریم تا "سیه روی شود هرکه در او غش باشد".

داکتر عبدالله داد سخن داده و در محضر وزرای کابینه میفرماید:

"به هیچ قوتی اجازه داده نمیشود که علیه مجاهدین توطئه کند"

کابل (پژواک، ۸ سرطان ۹۶): داکتر عبدالله "عبدالله" از آنچه که میراث حکومت گذشته برای نظام فعلی گفته میشود، شدیداً انتقاد نموده میگوید که سران حکومت وحدت ملی، زیرسوال مردم قرار دارند و از دست دادن اعتماد مردم، به معنای ختم کار حکومت است.

نخست باید متذکر شد اینکه نیروهای خارجی یک دیپوی سلاح و مهمات یک قوماندان سابق جهادی را هدف قرار داده و نابود کردند، کجای این عمل یک توطئه بود؟!

اگر آقای عبدالله لاقفل در ظاهر امر هم خود را متعلق به حکومت "وحدت ملی" دانسته و باور دارد که یک رکن اساسی همین حکومت است، پس باید در عمل نشان میداد و از نابودی یک دیپوی سلاح و مهمات یک قوماندان سابق جهادی، ولو که مربوط به جمعیت اسلامی جناب عبدالله بوده باشد، اظهار رضایت میکرد و یا اقلاً خاموشی اختیار میکرد، که نکرد.

دوم اینکه در حالیکه طی چهارده سال پسین بلیون ها دالر در جمع آوری سلاح از افراد، نیروها و گروپ های غیر مسؤول در کشور جنگ زده و ویرانه ما به مصرف رسید، این قوماندان جهادی شما چگونه و چرا اینهمه سلاح و مهمات را در چند کیلومتری کابل ذخیره کرده و به مقامات مسؤول داخلی و خارجی تحویل نداده و انبار کرده بود و آیا جناب شما از آن اطلاع داشتید و خاموشی اختیار کرده بودید؟

آیا عمل غیر قانونی ذخیره سلاح و مهمات از نظر جناب عبدالله، خود یک توطئه بشمار نمیرود؟

آیا تقبیح تخریب این انبار سلاح افراد غیر مسؤول به منزله تأیید چنین افراد نیست؟

شما که گویا فرد دوم حکومت موجوده هستید، هنوز هم به همان زنجیر زنگ زده "مجاهدین" چسبیده اید و تقلا میکنید که هم به نعل بکوبید و هم به میخ و تلاش دارید تا به اصطلاح دو تربوز را به یک دست بگیرید، چنان که هم لعل بدست آید و هم یار نرنجد.

در این سیزده و اندی سال با تأسف شما همین موقف هم به میخ کوبیدن و هم به نعل خود را ادامه داده اید به این امید که اگر شد آبی و اگر نشد للمی، مقصد اینکه به گونه ای در قضایای مملکت دخیل و سهیم بوده و از قافله عقب نمانید.

داکتر عبدالله در برابر عملیات نیروهای حمایت قاطع و انفجاریک دیپوی مهمات قوماندان جهادی در ولایت پروان نیز عکس العمل نشان داد و گفت که شب گذشته، عملیات نیروهای ماموریت قاطع در پروان نگرانی وسیع را در میان مردم بخصوص مجاهدین ایجاد کرده و مردم، مسلح به جاده ها و قریه هاسرا زیر شدند و واکنش نشان داده اند.

ایکاش مقامات مسؤول یکبار هم اگر شده، مسؤولیت خود را درک کنند و حساب مردم را از حساب " جهادی ها"، جدا کنند و هر شام و صبحی داد از مردم نزنند. بلی بعد از نابود کردن دیپوی مهمات قوماندان متذکره، یک عده افراد خریداری شده و چوکره های معاش بگیر آن قوماندان دغل، به جاده ها برآمدند، اما این هرگز به مردم ارتباطی نداشته و مردم عام همانگونه که از جنگ و تفنگ بیزارند، از جنگ آوران، جنگجویان، جنگ سالاران و جنگ افروزان نیز نفرت دارند. مردم عام افغانستان هرگز و هرگز وحشت و کشتار و چور و چپاول و غارت و بربریت سال های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۶ را فراموش نکرده و نمی کنند و از این قوماندانان خطرات وحشتناکی دارند، پس از روی لطف حقیقت را بگوئید ولو برای یکبار هم که شده باشد.

"جهادی" های شما که پلان های پس پرده شان آشکار شد و توطئه گری های پیدا و پنهان شان نقش بر آب گردید، باید هم که به سرک ها میریختند و داد و فریاد براه می انداختند، که چنان هم کردند. وی افزود که این عملیات، تصوراتی را به میان آورده است که این، یک حرکت برضد مجاهدین بوده؛ اما مردم و مجاهدین باید اطمینان داشته باشند که حکومت، به دفاع از حیثیت مجاهدین و ارزش های جهاد متعهد است و به هیچ نیرو و قوتی اجازه داده نمی شود که علیه مجاهدین توطئه کند. جناب رئیس اجرائیه این قوماندان جمعیت که ذخیره و دیپوی سلاح و مهمات را خلاف قانون ساخته خودتان هنوز هم حفظ کرده بود، در بهترین حالت باید به چنگال همان قانون سپرده شود تا جوابگوی سرپیچی های خود باشد. مگر همه میدانیم که شماها و " مجاهدین" تان فراتر از قانون تشریف دارید و در حقیقت خود قانون هستید و مملکت را هم میراث بابای خود میدانید. "حیثیت مجاهدین" و " ارزش های جهاد" را شماها معه همین قوماندانان تان در همان نخستین ساعات و روزهای هجوم به کابل زیبا بریاد دادید. در آن ایام وحشت و دهشت و چور و غارت، آن روزها و شب های ظلمانی و خونین، روزگاری را بالای مردم بی گناه و بی دفاع افغانستان، بخصوص کابل دربند آوردید که مردم از فرط خشم و عصبانیت فغان برآوردند که "**خدایا رمین لُرزه ای**". آیا جناب عالی بیاد دارند که آن هموطن مظلوم و بی گناه و بی دفاع ما که در چنگال وحوش " جهادی" گیر افتاده بود و " جهادی" های تازه به دوران رسیده به سر و روی او با قنداق تفنگ می کوبیدند و جسد خون آلود او را کشان کشان به مسلخ جنایت خود میکشیدند، فریاد برآورده بود که " به دهنم بزنیید" چون من با همین دهن دعا میکردم که خدایا مجاهدین را پیروز بگردان، و امروز از دعای خود پشیمانم.

بلی جناب عبدالله مردم و تاریخ حافظه قوی دارند. رییس اجرایی حکومت گفت که در مورد این حادثه؛ با رییس جمهور، وزیر دفاع، لوی درستیز و مسوولان پروان صحبتی صورت گرفته و این مسئله در جلسه امروز نیز با اشتراک رییس جمهور مطرح میگردد. این موضوع به صورت جدی پیگیری و به قناعت مردم پرداخته میشود. معلوم دارد و واضح است که چون قوماندان مذکور مربوط جمعیت اسلامی بوده است باید موضوع به رئیس جمهور و وزیر دفاع و لوی درستیز و... در میان گذاشته می شد و اگر قوماندان متذکره از جمعیت اسلامی نمی بود، گوش تا گوش کسی خبر نمی شد، اما باز هم خدمت رئیس اجرائیه باید عرض کرد اینکه به "**قناعت مردم**" ضرورتی نمی افتد، از روی لطف حساب مردم را از حساب "جهادی" های تان جدا کنید. سوداگری با نام جهاد و مجاهد کم بود که اکنون با نام مردم تجارت میکنید.

مل پاسوال محمدزمان مموزی قوماندان امنیه پروان، به آژانس خبری پژواک گفت که بعد از انفجار دادن این ذخیره مهمات، درگیری مختصری بین افراد مسلح جان احمد و نیروهای مشترک افغان و خارجی نیز صورت گرفته است.

ببینید که عملیات متذکره یک عملیات مشترک نیروهای داخلی و خارجی بوده است و این بدان معنی است که نیروهای خارجی قضیه ذخیره مهمات قوماندان سابق جمعیت را با مقامات ملکی و نظامی افغان در میان گذاشته اند و بعد طی یک پلان مشترک اقدام به نابودی آن دیپوی سلاح و مهمات کرده اند. از جانب دیگر دیده می شود که قوماندان متذکره با افراد مسلح خود در مقابل قوای افغان و خارجی مقاومت کرده و جنگیده اند که این خود دلیل کافی برای گرفتاری قوماندان و افراد او است، صرف نظر از داشتن یک ذخیره گاه و دیپوی بزرگی از اسلحه و مهمات و افراد مسلح کاملاً غیر قانونی.

از باقی قضایا و داد و فریاد ها که بگذریم، به گزارش دیگری در زمینه می پردازیم و قضاوت را میگذاریم به هموطنان خبیر خود:

نشست مهم فرماندهان جهادی در پروان: فرماندهان جهادی از دور و نزدیک گرد هم آمدند

سه شنبه ۹ سرطان ۱۳۹۴

پس از بمباران یک انبار مهمات توسط نیروهای امریکایی در ولایت پروان که گفته می شود مربوط به فرمانده جان احمدخان، یکی از فرماندهان جهادی و از منتقدین ولایت پروان می باشد، صبح امروز دکتر عبدالله و استاد محقق برای ملاقات با جان احمدخان از کابل راهی ولایت پروان شدند.

استاد عطا محمد نور، والی ولایت بلخ نیز صبح امروز وارد پروان شده و راهی منزل فرمانده جان احمدخان شد. جان احمدخان که از متحدین تیم اصلاحات و همگرایی بوده و فعلاً همسو با استاد عطا محمد نور می باشد، اخیراً همراه با برخی فرماندهان جهادی با استاد عطا اعلام همکاری داشته و گفته می شود که از دکتر عبدالله رنجیده خاطر بوده است.

خبرنگار جمهور از ولایت پروان می گوید که با ورود فرماندهان جهادی همچون امان الله گذر، امان خان سالنگی و سایر فرماندهان به پروان، نشست و گفتگو میان این فرماندهان در منزل جان احمدخان، پیرامون حادثه دیروز و حوادث و تحولات سیاسی موجود جریان دارد.

دکتر عبدالله مدعی شده بود که فرمانده نیروهای امریکایی بابت بمباران دیروز خود عذرخواهی کرده؛ اما فرماندهان جهادی از حوادث اخیر شامل ناامنی در شمال، گسترش داعش، مداخلات خارجی و برخی سهل انگاری های حکومتی ابراز نگرانی می کنند.

از تصمیماتی که در این نشست گرفته شده، گزارشی دریافت نشده است.

حال با نشر این خبر جناب عبدالله بگوید که چه کسانی در صدد توطئه اند؟

توطئه شاخ و دم ندارد، اما آنانیکه با توطئه خو گرفته اند از کوچکترین امکانات استفاده میکنند تا توطئه ای را براه اندازند.

خوی بد در طبیعتی که نشست

نرود تا به دم مرگ از دست

جناب جلالتمعاب رئیس اجرائیه حکومت وحدت ملی! از روی لطف نگاهی به اطراف و دور و پیش تان بیندازید، در این گردهم آئی پروان به غیر از افراد توطئه گر کس دیگری را هم دیده میتوانید؟

یک نگاه گذرا بر لیست افراد شرکت کننده و آنانیکه اسمای " مبارک" شان در لیست نیامده ولی در عکس دیده می شوند، کافیسست تا به این نتیجه رسید که توطئه در شرف وقوع بوده است، اما در نخستین قدم سلاح و مهمات افراد توطئه گر را قوای هوائی خارجی و داخلی به کمک هم نابود کردند و اکنون دیده می شود که چه کسانی به خیزک و جستک درآمده اند و از چپ و راست و دور و نزدیک خود را به پروان رسانیده اند. شما خود در اقدام بی سابقه و بصورت بسیار عاجل محقق را زیر بغل زده و راهی پروان شدید و عطا محمد نور هم از بلخ با سرعت به پروان رسید.

اکنون با در نظر گرفتن چند و چون قضایا و عکس العمل عاجل و شتاب زده افراد گرد آمده در پروان، به شمول عبدالله عبدالله، میتوان به این نتیجه منطقی رسید که قضیه صرف در حد نابودی یک دیپوی سلاح و مهمات یک قوماندان سابق جهادی، حتی اگر وابسته به جمعیت اسلامی هم بوده باشد، نبوده و از آن حد و حدود خیلی ها هم فراتر میرفته است و با نابودی دیپوی سلاح و مهمات افراد و گروپ های وابسته در پروان، همه نقش بر آب گردیده است.

و اما آنچه نباید ناگفته بماند، همانا موضوعات مطرح شده در آن گردهم آئی و جلسه سیاسی- نظامی تواند بود و اینکه چه تصامیم ای در آن اتخاذ گردید و کدام وظایف به کی ها سپرده شد و چون پلان نخستین شان خنثی گردید، پلان بعدی چه خواهد بود.

باید بیدار و هوشیار بود و هر حرکت این " جهادی" ها را باید دقیق زیر نظر داشت که اگر دیر جنبید، کار از کار خواهد گذشت و باز هم جوی های از خون مردم مظلوم افغانستان جاری خواهد شد. داعش و داعش بازی های پیدا و پنهان که هر گاه و ناگاهی صدای آن از یک گوشه بلند ساخته می شود و نمایشات رزمی و جنگی عطا محمد نور در بلخ و همکاری عطا محمد نور و رشید دوستم و ازدیاد حملات انتحاری در پایتخت و... همه و همه گوشه های از یک بازی خونین تواند بود که در حقیقت نمایشی از قدرت است و با اطمینان میتوان گفت اگر نامزد وزیر دفاع از پارلمان رای اعتماد بگیرد، اوضاع امنیتی در کشور به مراتب بدتر خواهد شد.

ما خود شاهدیم در حالیکه وزیر داخله حکومت از سرکوبی طالبان در شش ماه آینده صحبت میکند، رئیس امنیت درست خلاف نظر وزیر داخله را ابراز داشته و اخطار میدهد که در شش ماه آینده اوضاع امنیتی خیلی ها بدتر خواهد شد.

اینست نمونه های واضح و روشن این اصل قبول شده که " دو سلطان در یک اقلیم نمی گنجد".

**خدا گر پرده بردارد ز روی کار آدم ها
چه شادی ها خورد برهم، چه بازی ها شود رسوا**